

ושמרתם את משמרתתי ותנן ועשו כייג לתורה ע"כ צודאי ראוי ומחויב לעשות מה שצ"ד לעשות וצפרטו דפקוק ושמרתם כתיב צקוף פרשת העריות ופירש"י ז"ל להזכיר צ"ד על כך, ומה שהק' מע"כ אהא דאיתא צגוני ע"ז ל"ו ע"ז דלרצנן קרא דלא תתחתן צו' אומות כו' ופריך לר"ש דאומר לרבות כל המקירות וא"י אכ"ל וכו' ומשמע צאונת דלרצנן צשאר אומות ליכא איקור דאורייתא וק' נגוני דקידושין ק"ח ע"ז מקיף דלרצנן ע"כ גם צשאר אומות לא תפקי קידושין ונקרא דואח"כ תצוא וכו' והיתה לך לאשה, הנה איצ"ל צפשיטות דמה דקאומר הכא צגוני ע"ז אללא דא"ו איסות כו' תירון זה קאומר גם לרצנן והו' מלי למימר ולטעמך דהא לרצנן ג"כ כתיב ואח"כ תצוא וכו', אונס האונת נראה לי לתרץ דהתם צקידושין רצ קאומר דאין קידושין תופסין גם צשאר אומות, אבל עכ"פ לאו דלא תתחתן ליכא זהו מכשיכ להאונת דקרא דלא תתחתן קאי בגירות משום קדושה עיין פירש"י ז"ל ציצונות ע"ו ע"א ומייתי לגוני זו צחוקי קידושין הכ"ל, ככ"ל לאונת צקד"ש.

סימן מ"ז

שלום וכמ"ס לכבוד ידידי התלמיד הנכבד הרבני המופלג בתורו הו"ש בש"ת מ"ה מרדכי שמשע"ן נ"י.

ע"ד אשר שאל צענין המנחה שהיולדת אינה יולדת החולה עד אחר שהולכת לצי"הכ"כ ולזו הצעל הוא חיוב לעלות לתורה שהוא צמוקס קרצנן וכמ"ס צזה הצצוס צא"ח רפ"צ הצוא צגוני"א ס"ס, ויש נקומות שנוהגין שקוראין מנין לצית היולדת ומתפללים ס"ס תפלת מוסף צלצור ומקדשים ס"ס וטועמים מנין מוזנות ושאל מע"כ איזה מהמנהגים הכ"ל עדיף עפי, וא"ס עכ"פ גם מנהג המוקוס צאופן הצ' הכ"ל א"ס רשאי לשנות צזה לאופן הראשון צפרט לז"י דדחיקא ל"י שעתא ואין ידו משגת להכין לרכי הקידוש לאחרים, הנה פשיטא מילתא דהמנהג הראשון עדיף כיון שזכר צהלצוס שצצת ראשונה שהולכת אשתו לצי"הכ"כ אז הצעל הוא חיוב לעלות לתורה, וכלפי שכלומר צהיולדת שער ז' לזכר ופי' לנקה אל המקדש לא תצוא עתה אחר עצור זה הזמן הולכת למקדש מעט ומתחצרת עם שאר צכ"א אשר מקודם ירחקו ומנה כמו שהאריך ס"ס הרמב"ן ז"ל צפי היולדת עי"ש, והו' סמוך למנהג הא"י, אבל גם להמנהג השני, יש קלה סמוך מרדכי הרמב"ן ז"ל הכ"ל כי מקודם זמן הכ"ל דיצורה עמא והעפר אשר תדרוך צו עמא להצניח עתה אחר עצור זמן זה יוכלו כצר להתקצן לצית שהו' אנשים ולעשות ס"ס קיצון לדצר צצקדושה זכר למקדש, קדושה לשעתא עכ"פ, וזכר להקרצנן של היולדת עושים לדקה צנידי דמקדשי הנייתא לעניים שחשוב יותר משאר לדקה כדאיתא צמוק' תענית, ולדקה חסוד יותר מכל הקרצנות כדאיתא צמוכה קר"פ לולצ וערצה, עמרר הלכות לדקה, ולדעתי התקיט

זה צאיזה מקומות כי כ"פ אין צכח היולדת ליכך לצי"הכ"כ צצגס צכ"ע הוא רחוק או ציוס קגריר ואף צציוס ע"י ופי' ואינה הולכות לצי"הכ"כ ג"כ הצעל הוא חיוב לעלות לכ"ת כדאי ס"ס צלצוס ק"י רפ"צ הכ"ל וצ"ו עושים תיקון הכ"ל סיה"י גם צזה זכר להקרצנן ככ"ל, כיון צצלחה אין לנו עכשיו קרצנן ממש צצוה"ר ואף לאותן שאינם חולים תיקנו כן כדי שלא לחלק וכגוני תענית כדי שלא לצי"ש וכדומה, ואף סיוכל להיות שא"י ח"ו אין צכחו להזמין לרכי קידוש, וצ"ו צכרו יותר צמונהג השני שלא לחלק אשר סכ"ח יותר צפרט צמוניכו אשר הנשים רבות וענוגות מלחוש על חשק דלא סכ"ח שלא יתי צכח להזמין עכ"פ קלה לרכי הקידש ככלע"ה, ואשר שאלת א"ס רשאי לשנות צזה ממונהג המוקוס שנוהגים כמונהג הצ' הנה צמוג"א קוף ק"י תל"ג כ' שאין צמונהג לא תתגודדו ע"ש, צכ"ז כ' דצמונהג הולכין אחר הרוצ, ותנן צפרקי דחסידי אל תפרוש מן הליצור, וצכ"ז צענין עשיית המנין לריך לחוש סיה"י מנין הראוי ללרף לעשרה, ושיענו ע"י עכ"פ אונן, שאל"כ ח"ו הו' צרכות הש"ן כמעט צרכות לצטלה כורש הצ"י, אשר ע"כ חולי צוצ יותר צא"ס היא צריחה שתלך לצי"הכ"כ או גם תשאר צציתה, וילכו לשס אחר התפלה צציהכ"כ ויאמרו ס"ס צצית היולדת וממור סיר ליוס השצת או יאמרו איזה ד"ת ויאמרו קדיש ויעשו ס"ס קידוש כנהוג, וצמוקס שיש לחוש חו' לתערות אנשים ונשים ח"ו כגון שאין להם אלל אחר א' וכדומה צודאי צזה נאמר לא תה"י אחרי רצ"ס לרעות ח"ו, וע"ז נאמר וס"ס דרך ארואו צישע א' . . .

ומה ששאל אודות מ"י שצושים מנין צצית יחיד א' ורוצס ומתפללים צמוקס קפרד צתפלת לחש, ואותם המיעוט שמתפללים צמוקס אשכנז"י ס"ס צעלי מריצה א"ס להתפלל הש"ן צתפלה צקול צמוקס אשכנז, הנה צמוג"א ק"י רל"ג מציא צצני אומנות א' נוהגין דלא בשאר אנשי העיר מותר, ומנו כלמד דכל כיו"צ מנין קצוב תמיד צפ"ע מותר לשנות לצני שאר אנשי העיר אבל מנין של אקראי לכאורה נראה דאין רשאים לשנות דומה לזה צא"ח ק"י רס"ע ענו"ז קק"ח, וצתפלת לחש כצר כחצ צתשור צית היולד שהציא מע"כ דה"י חא"ח ק"י ה' דאותם המתפללין צמוקס האר"י ז"ל אין סייך צה"ס לא תתגודדו, ע"ש צטעס הדצר כיון שהו' קולת מתוך אוכל וכ' דהה"ד אפטר להיפך לאותם המתפללים ס"ס צמוקס אשכנז, וצל"ה צתפלת לחש שאין שומעים ל"ע צכל עיקר ל"ת א"י סייך צזה ואיכונ"ל, והנני אוח"כ הדושת צאהצ.

הק"י יודא גר"ו.

סימן מ"ז

אורך ימים ושנות חיים לכבוד ידיני"ס הרב המארי"ג חר"ף ובקי בקש"ת מ"ה נמע יעקב נ"י מ"צ בישוב אודווארי.

הגה צענין צנין ציהכ"כ דס"ס א"י רשאי לקמור צי"הכ"כ